

Støttestenen

Organ for loge nr. 67 Castrum

Innhold: s2: Overmester har ordet. s3: Støttestenen gratulerer, Besøk i Viborg. s5-7: "Utsiden av Hurtigruten", Moralisme og fordommer. s8: Installasjon 2009 s9: Om å komme hveandre nærmere, O, brother where art thou? s10: En vinneres bekjennelse.

Motiv fra Bymuren i Thessaloniki, Hellas. Eldste del er antageligvis fra ca 1000 f. Kr.
Foto: Kjell Bakken

Alt hva I vil at andre skal gjøre mot Eder , det gjøre og I mot dem

Overmester
har ordet

Kjære brødre og venner

Først vil jeg benytte denne muligheten til takke alle brødre for den tillit dere har vist meg ved at jeg ble valgt til Overmester for perioden 2009 – 2011. Det er med stor ydmykhet jeg tar fatt på oppgaven. Jeg konstaterer med glede at kollegiet allerede har kommet i gang med arbeidet, og det er en super samling embedsmenn jeg skal være leder for. Jeg er sikker på at det har blitt et flott embedskollegium hvor alle tar sin del av arbeidet.

Det lover godt for at vi sammen skal føre videre det viktige arbeidet våre forgjengere har gjort.

EI ble avviklet med spesielt hyggelig besøk av brødre fra Birka og Sibbesborg. Det er alltid gledelig å motta slike besøk. I denne kontakten med svenske og finske venner så verner vi om noe av Odd Fellows viktige mål, nemlig Ordensarbeidet over landegrensene.

Vi var 4 brødre i Sibbo i loge nr.10 Sibbesborg ved deres EI den 8.9. Det ble en like hyggelig opplevelse som vanlig når vi besøker brødrene i øst.

Vi var dessuten 5 brødre som besøkte 119 Erik Glipping i Viborg hvor vi overvar en 2.gradgiving hvor bror Fred Håvardsthun var en av hovedaktørene. Når han etter planen skal få sin 3.grad hjemme i Festningsgt.1., den 27. januar 2010, så venter vi besøk fra Viborg..

Logens nevnder er på plass, og

konstitueringer har allerede vært eller er nær forestående. Noen nevnder ønsker jeg ett særlig tett samarbeid med, ikke for at de ikke har fungert i perioden som har gått, men jeg anser nevndsarbeidet særdeles viktig i vår Odd Fellow virksomhet. Når alle nevndene fungerer slik det forventes og slik loven pålegger, blir vårt arbeid rikt innad som utad. **NEVNDENE ER LOGENS "PULS"**. Vi må alle gjøre en innsats for å rekruttere nye medlemmer. Vi må hver og en av oss se i vårt nærområde/nære krets om vi har potensielle kandidater. Jeg håper at dere fortsatt stiller mange opp på Informasjonsmøtene selv om dere ikke har med kandidater personlig, det gjør Informasjonsmøtene til en høytid for de frammøtte.

Jeg ser frem til det videre samarbeid med dere alle, og jeg ber dere; **MØT SÅ OFTE DERE KAN** Det er en god støtte for oss alle i vårt arbeid !

God logehøst til dere alle!

Broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærighet og Sannhet

Arvid Solberg
Overmester

MØT SÅ OFTE DU KAN

Støttestenen gratulerer!

Den Høye Sannhets grad

30.09.2009

Bent Roar Ekse

Arve Frydenberg

Stian Gulli Hansen

Per Even Larsen

Arnvid Egil Solnørdal Sandvik

Besøk i 119 Erik Glipping i Viborg den 23.september

Livet til Erik Glipping er nedfelt i mange folkeviser, sagn og lignende og derfra er historien skrevet . Loge nr.119 Erik Glipping ble instituert den 25.april i år i Viborg. Moderlogen er den andre i Viborg, nr.39 St. Kjeld, som vi kjenner fra før.

Navnet Erik Glipping er Kong Erik som levde fra 1249 – 1286. Kong Erik ble konge bare 10 år gammel, men det var hans mor som styrte fram til han var 15 år (myndig!). Hans far Kong Christoffer ble etter sagnet forgiftet med altervin og døde i 1259 hos erkebiskop Jacob Erlandsøn i Ribe. En kan vel anta at erkebispen og kong Christoffer ikke var de beste venner i utgangspunktet!

Kong Erik ble kronet i Viborg domkirke i 1259 og gravlagt i krypten i kirken.. Domkirken brant ned i 1726 og kong Eriks levninger ble da flyttet til en gjenmurt grav bak alteret. Som i mange andre land var det mange grevskap, hertuger og lignende som fremsatte krav om kronen og makten. Sagnet sier at kong Erik ble drept av 9 menn med 56 stikk i kroppen i Finderup Lade som ikke er langt fra Viborg. Han hadde lagt seg til å sove etter en jakttur sammen med sine menn og de ble der overfalt. Overfallsmennene var utkledd i grå munkekapper , men ble tatt og dømt etterpå av Danehoffet som var en samling ”stormenn”. Drapsmennene ble dømt fredløse, og hvor dro de da? Jo, selvfølgelig til Norge så lenge det var nødvendig å være vekk fra Danmark.(Husk at det var lenge før Dansketiden).

Tilnavnet Glipping kommer muligens av at kong Erik trengte penger i krigføring i Sverige og derfor delte / devaluerte han den danske mynt. Derav Klipping som igjen ble Glipping.

Andre forklaringer er at navnet kan komme av ”forfører eller beklippet”.

Drapet på Erik Glipping var for øvrig det siste offisielle kongedrapet i Danmark.

Er du interessert i mer historie beretning om og i tiden rundt Kong Erik Glipping så kan du finne en del på hjemmesiden til loge nr.199 Erik Glipping.

Slik er altså bakgrunnen for navnet til den nye

OddFellowlogen i Viborg.

Et lite PS. Hvis du besøker Viborg MÅ du få med deg et besøk i domkirken og en vandring i den gamle bydelen.Helst med en kjentmann.(For eksempel EksOM Jens Ulrik Vesterdal!)

Den 23.9. var det gradgivning i Den Edle Kjærlighets grad i logehuset i Viborg. Ved den anledning var vi 5 brødre fra Castrum som var tilstede da vår bror Fred Håvardsthun , som er i Natotjeneste i Viborg, fikk sin 2.logegrad.

Vi reiste nedover kvelden 22.9.med ferge fra Oslo til Fredrikshavn. Br.Ingvar Garmark kjørte en bil og br. Vidar Borge en annen. Vi ble tatt imot hjemme hos br.Fred og hans kone Elisabeth. Tilstede var også br. EksOM Jens Ulrik Vesterdal og hans frue Rikke. Det ble ett hjertelig gjensyn og en god dansk frokost før vi etter hvert inntok vår overnattingsplass Oasen i Viborg. (kan definitivt anbefales til overnatting).Vi overvar ett for oss ett svært hyggelig og stilig logemøte og en litt spesiell gradgivning, selv om teksten var svært kjent. OM Arvid Solberg overrakte loge 67 Castrum`s bordstandard og blomster til loge 119 Erik Glipping ved OM Henning Hedeland. Ved brodermåltidet ble tradisjonelle taler avholdt og vi hadde en særdeles hyggelig kveld som endte ved brodermåltidets avslutning. Plutselig var lokalene tomme, en spesiell opplevelse for oss fra Kongsvinger som er vant til å ta en kaffe etter brodermåltidet i vår lobby.

Uansett så gikk vi meget fornøyde hver og en til vårt. (Vidar Borge og Jan Bønnsdalen overnattet hos den nye 2.gradsbror) Vi andre tre vandret den korte veien til tidligere nevnte Oasen.

Dagen etter møttes vi så til deilig frokost på en kro(norsk lunsjtid) før ferden gikk hjemover. Ferge Fredrikshavn – Gøteborg og deretter bil hjem til Kongsvinger. En flott tur med en super sjåfør (I.Garmark) var til ende da vi ankom Kongsvinger i 22-tiden..

OM Arvid Solberg

VI TAKKER ALLE VÅRE STØTTEANNONSØRER!

**Vi støtter Odd Fellow
Håper medlemmene støtter oss!**

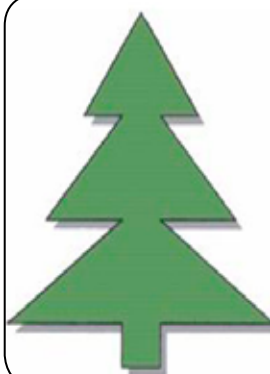
**Kongsvinger Farvehandel A/S
Tlf. 62 81 42 00**

Logeantrekket finner du hos

VIC*

100% MERKEVARE

I tillegg til
GOD MAT SERVERT HOS OSS
tilbyr vi:
UTLEIE AV MØTEROM,
SELSKAPSLOKALER og
CATERING.
Åpningstider: 08.00-22.00 man.-fre.
08.00-20.00 lørdag
10.00-22.00 søndag
Taverna Kongsvinger
Brugt. 42, Kongsvinger, ill./fax, 62 81 40 83

Kongsvinger Skogservice
v/Tønnes Bjerkrheim
Lyngveien 7
2214 Kongsvinger
Tlf.: 62813541

nettbuss

TIM Ekspres

Ny Opel

**Velkommen til prøvekjøring
av 2010 modellene**

Ring eller stikk innom for en hyggelig bilprat!

G. Løkken

Skarnes, tlf. 62 96 35 55 • Kongsvinger, tlf. 62 88 80 61
E-post: firmapost@g-lokken.no

nye
SPORTEN a/s

”Utsiden av” Hurtigruten

Sommeren 2005 hadde min kone Ragnhild og jeg den store glede å reise med

Hurtigruten, Trondheim - Kirkenes tur/retur.

Jeg vil dele med dere noe av det som i fortid og nåtid gjemmer seg på noen utvalgte steder langs en del av vår lange kyst. Hvis det er noe dere vil savne så er det ikke så rart. Skipsleia og anløpsstedene for Hurtigruten er smekk full av opplevelser, noen er bare mindre synbare enn andre. Jeg hopper over utseilingen av Trondheimsfjorden, men merker meg at det er fint at det skjer på dagtid. Vi rundet Agdenes fyr, gikk videre nordover på Folla, en beryktet og fryktet havstrekning, særlig om høsten og vinteren, men som under vår tur nordgående var blikkstilte og vi kunne i det strålende været nyte utsikten mot en av de vakreste kyststrekningene jeg noen gang har sett.

Etter å ha passert Folla seiler vi inn mot Rørvik. På utsiden av Rørvik ligger Vikna med et enormt stort antall øyer og skjær. Ved Nordøyan fyr i Vikna som ligger lengre ut en den vanlige skipsleia, gikk hurtigruteskipet Sct.Svitun ned 21/10-62 og 42 mennesker omkom. Sct.Svitun var helt ute av kurs en stormfull og mørk oktoberkveld. Verken kaptein eller los visste det og oppga feil posisjon til redningsskøyta etter at de gikk på ett skjær. Det ble altså skjebnesvangert. Vår reise mot Rørvik går som jeg sa i blikk sjø og videre langs nordlandskysten med kurs mot Brønnøysund.

Idet den kjente Torghatten med sitt hull på over 30 meters høyde dukker opp på babord side (venstre for landkrabber) så kan sommernatten fra vårt sted beskrives slik.

Noen småbåter med fritidsfiskere som helt sikkert nyter alt, blikkstilte sjø, ikke ei sky, ikke et vindpust, ei knallrød midnattssol som dypper seg så vidt i havet på kanten av ei lita øy langt ute i vest, måka ligger stille duvende i sjøen mens vi med vårt store hurtigruteskip Finnmarken siger forbi uten at vi tilsynelatende vekker den.

Enkelte fisker forstyrret det hele med vak, hvorfor vet de best selv, 4 - 5 hvaler blåser i vannskorpa ca 2-300 meter fra skipet (- vågehval- hvisker de som tror de har greie på det). Egentlig forstyrres stillheten bare av japanske kameraer i febrilsk aktivitet. (Det er ikke alle som har digitale kameraer enda!)

Slik var vår første ”lukt” av midnattssol. Etter Brønnøysund i 3-tiden om natten la vi oss litt motvillig for å få litt søvn. På Nordøya på Tjøtta like ved Alstadhaug (Petter Dass sin kirke) og syd for Sandnessjøen ligger Tjøtta internasjonale krigskirkegård. Den blir også kalt Russerkirkegården. Der ligger nemlig alle døde sovjetiske krigsfanger fra 2.verdenskrig samlet fra hele landet.

Dette ble gjort etter krigen og myndighetenes viktigste grunn for å samle alle sovjetfangerens graver på ett sted, var den kalde krigen, og at det dermed ville være lettere å holde oppsyn med antatte sovjetiske spioner som ellers etter krigen var flittig besøkende på russergraver over alt i landet. Denne gravplassen har en fellesgrav med 6725 døde og 826 enkeltgraver.

Dampskipet Rigel som skulle frakte fanger til Tyskland fra Narvik og Bodø, ble den 27.november 1944 ved en

feiltagelse bombet av engelske bombefly i sundet mellom Rosøya og Tjøtta. 267 personer overlevde, men det er usikkerhet om hvor mange som døde.

Offisielt var tallet 2572 i det som er verdens tredje største skipskatastrofe noen sinne.

Til sammenligning døde 1502 da ”Titanic” forliste. De døde fra dampskipet Rigel som ikke ligger i sin våte grav, er begravet på den norske krigskirkegården på Tjøtta. En del av baugen på skipet stakk opp av vannet og ble først i 1970 kuttet 6 meter under lavvann og de siste som ble tatt opp fra vraket ble tatt opp da og gravlagt.

Så tilbake til vår tur.

Etter 3 timers opphold i Bodø seiler vi ut havna om ettermiddagen i 16-tiden og runder Landego, (øya som har gitt navn til en loge i Bodø.) Lofotveggen ligger forut badet i solskinn. For de som krysser Vestfjorden for første gang og er like heldige med været som vi var er det ett aldeles enormt skue. Langt ute i vest skimtes Værøy og Røst ”stående opp ned i en merkelig bro” i et blikkstilte hav. Et underlig skue. Såpass langt unna ser en øyene i dette merkelige speilbilde.

Vi ankommer Stamsund hvor vi har avtalt å møte bror Knut på sørgående tur.

Vi passerer flere kjente øyer bl.a. Skrova og etter en times opphold i Svolvær og en uforglemmelig tur inn i og ut av den trange Trollfjorden midt i sommernatten (som kan fortjene et artikkel alene) seilte vi gjennom det smale Raftsundet og opplevde den sterke malstrømmen. Vi passerte stedet hvor hurtigruten MS Nordstjernen ligger på havets bunn etter sitt forlis den 22/9-54. Ett forlis som krevde 5 menneskeliv.

Administrasjonssenteret Stokmarknes hvor hovedkontoret til Hurtigruten ligger, besøkes i 2-tiden om natten. (Du går ikke til køys før Stokmarknes er lagt bak deg) Midnattssola kan normalt sees i sin fulle prakt i beste fall en natt eller to i ett strekk på en slik tur, vi var utrolig heldige og hadde det skyfritt, sol og blikkstilte i 6 dager og 6 netter i strekk.

Det går historie om en amerikansk turist som var så skuffet da han ikke så midnattssola på sin tur, at han anla rettssak mot den amerikanske reiseoperatøren.

Mer utrolig er at en annen amerikaner klaget til reise-selskapet da han kom hjem og hadde oppdaget at midnattssola og sola om dagen var den samme. Han hadde nemlig trodd at midnattssola var ei ekstra sol. Uansett natt eller dag så tar ”Nordens Paris” imot deg. Om natta kommer sørgående hurtigrute inn til Tromsø kl.2345 og ligger der til kl 0130.

Akkurat tid til ett besøk på den kjente ærverdige Rorbua som Tore Skoglund, Mossa og NRK gjorde den kjent på 80 tallet.

Om dagen når du kommer med nordgående Hurtigrute rekker du mye i Tromsø. Bl.a. etter min mening verdens beste fiskesuppe på restaurant Skarven. For de som husker fiskesuppen på Waxholm i forbindelse med venneløgemøtet i Stockholm i 1999, så tror vi at den på Skarven enda ett hakk bedre og det sier ikke lite.

Abraham Vilhelm Bruns dikt ”til Tromsø” fra 1870 (han var forresten lensmann) vil sikkert virke gjenkjennende for de som har vært i Tromsø før.

Diktet heter ”Til Tromsø” og lyder slik:

**Du lille, vidunderlige deilige Ø
Bag snødekte Tind ved den speilblanke SØ,
Omkranset av skyhøye Fjelde
Du bærer i hjertet en blomstrende BY
Saa deilig og lun under birkenes LY
Beskyttet mot Nordhavets Vælde.**

**Blant fagreste Søstre du vist bærer Pris,
Med sandhed du hilses som ”Nordens Paris”
Skjønt fryktet og kald er din Zone,
Din skjønnhet dog fængsler hvert prøvende Blik,
Og aldri Man glemmer det indtryk, man fik
Af Tromsøens blomstrende Krone**

Forfatter og kåsør Asbjørn Dybwad var født i Tromsø og døde bare 49 år gammel i 1973. Han var kjent og høyt aktet som kåsør i radioprogrammet Søndagsposten med Otto Nilsen på 60- tallet.

Normalt harseleres det med nordlendinger, men Dybwad tok igjen. Han lot det bl.a. gå ut over sunnmøringene.

”Når blekkspruten er gammel og mett av dage – da blir han gjenstand for sjelevandring. Da blir det sunnmøring av ham. Det er på grunn av arma. Det var en gang en død blekksprut som rekte i land ved Ålesund. En eldre kar kom ned til fjæra og så blekkspruten, og utbrøt: Nei, hva er det jeg ser, har De vært ute og reist.”

Dybwad fortsetter så:

”Men ingen til last. Jeg har treft mange bra sunnmøringer, - men nå har dem dessverre vandret hen. Sunnmøringen sier at Sunnmøre, det er det som er Norge. Alt det andre er bære noe som ligg omkring. Sjå berre på storsilda, hu kjem først til Sunnmøre.”

I ett annet kåseri sier han:

*”Jeg, hain Sebulon kompisen min, og sunnmøringen vi før ut på havet. Je og han Sebulon fikk storsill, mens sunnmøringen fikk en blekksprut. Nei, men sjå sa han Sebulon,- trur du ikke at det kom en imigrant. Tja-ja, krake søker make. Den karen kjem vel fram som de andre.
Slike kain betjene tre par årer aleine.”*

Vi er innom Skjervøy i Nord-Troms på vår vei nordover. Er ikke dette bror Tormod Henriksens fødested?

Nå vet jeg forresten hvordan folk i Nord-Troms og Finnmark får sove om natta midt på sommeren, vi så mange steder svarte søppelsekker av plast festet på innsiden av vindusrutene for å holde solen ute.

Om en får sove er en ting, om en har lyst er en annen. Finnkjerka ved innseilingen til Kjøllefjord er et syn

der steinformasjonene og bølgene har lekt seg i fjæra. Steinformasjonen ruver flere meter i været, slik at en på avstand klart ser omrisset av det en kan tro er både ei kirke og ett kapell. Derfor navnet Finnkjerka.

Vi passerer etter hvert bla. de brede munningene til henholdsvis Porsangerfjorden og Varangerfjorden. Ved innseilingen til Kirkenes er det overraskende mye bevokst landskap. Det er lenge siden vi så viltvoksende trær. En merker at en seiler sørover og inn i ei varmere klimasone og inn til Kirkenes som etter min mening ikke akkurat er det vakreste stedet på jord om sommeren, men meget spesielt ja. For de som synes at overlatte, rustne russiske fiskebåter og rester av en svunnen gruvedrift er vakkert - så OK.

Vi lå i hvert fall over ei natt i Kirkenes før vi returnerte neste dag med MS ”Midnattssol”. (båten som har hatt hovedrollen i serien 365 Hurtigruten som gikk på NRK-TV.)

Mens vi var i Kirkenes leide vi en sjåfør med en utrangert VW-buss. (Det hører med at han ble leid igjennom turistkontoret.) Vi ønsket å se litt av naturen og områdene ved russergrensen. Derfor gikk turen til Grense Jakobselv og Kong Oscars kapell.

Bortsett fra bussen som altså hadde sett sine beste dager, og hvor støtdemperskifte ikke hadde vært å forakte, så ble det en overraskende positiv og uforglemmelig tur. Sjåføren var lokalkjent og barnefødt i Grense Jakobselv og litt av en skøyer. For eksempel da han fikk spørsmål om hvordan han kunne se at det var hans reinsdyr som gikk og beitet ved siden av veggen svarte han: *Alle som er kvite bak, er mine!*

På veien til Grense Jakobselv stoppet vi på parkeringsplassen ved grensestasjonen Storskog der det er vanlig å beskue og fotografere det som for ikke mange år siden var en grenseovergang overfylt av sovjetiske soldater. På en høyde to hundre meter inn på russisk side står ett vakttårn i grå betong med vindusrammer høyt oppe uten glass. Grunnen til at vindusglasset er borte er at russiske soldater for en del år tilbake feiret ett eller annet og i en voldsom vodkaus kastet alt inventaret ut gjennom vinduene. Etter dette kom det aldri soldater tilbake til dette vakttårnet.

Langs Grense Jakobselv kjører vi med en veldig spesiell følelse når en beskuer og ”smygfotograferer” den smale, grunne grenseelva som ligger bare 2 meters avstand fra veggen (5-10 m bred og ikke mer enn ½ m dyp da vi var der) hvor grensepålene på russisk side står slik at en uten videre kan vasse ut i og over elven og ta på stolpene, men det anbefales ikke. (Kryss ikke grensen) Det er ikke alle russere som drikker vodka i tjenestetiden, og selv om en sikkert ville komme tilbake til moderlandet, så misliker russerne fortsatt det sterkt hvis noen uten tillatelse bryter grensen. Med mulighet for noen timer i russisk varetekt er det sikkert ikke så hyggelig.

Ellers finner turister på mye dumt. De glemmer at russerne sikkert har like gode kikkerter som vi i vest. Særlig yngre amerikanske turister synes det er moro å rekke tunge mot russiske grenseposter, eller noen som

til og med viser fram sine edlere deler. Det har flere ganger ført til møter på høyt grensekommisærhold, og med nødvendige norske unnskyldninger og lovnad om forbedring som en følge av det hele.

Til slutt konstaterer jeg at myggen i Finnmark er stor, det er sant, og at det er innmari mye er også korrekt.

For at jeg i denne artikkelen skulle ytt alt og alle rettferdighet hadde jeg trengt mye mer plass. Jeg nevner her noen få av det jeg ikke har sagt noe om:

Engelsk bondelag på ”agrokurs” på Hurtigruten!

Garnisonen i Grense Jakobselv,
Badestranda med Ishavet rett inn.

Glassgata i Bodø

Reinsdyrbukken på kirketaket til Kong Oscar II s kapell,
Russerne i Kirkenes.

Møte med Melkøya.

Fuglefjellet Sværholtklubben

Den blå by

Havørnene i Raftsundet

Vikingmuseet i Borg,

Kabelvåg kirke,

Jordbær i Harstad

Været på sørgående tur

Og ikke minst

Besøket hos bror Tormod og hans hustru Turid i deres eget paradisi i Lofoten,

Besøk hos bror Knut og Anne Kathrine i Stamsund

Takk for det vi fikk og transporten

Tormod, Turid, Knut og Anne Kathrine.

Takk for oppmerksomheten.

Håper leseren får lyst til en tur med Hurtigruten i det vakreste landet jeg vet om.

Br. OM

Moralisme og fordommer

Det er ikke alltid lett å være menneske og gjøre alt rett.

Vi vil så gjerne og prøver etter beste evne å gjøre det vi mener og tror er det rette for oss selv og andre.

Likevel er det ikke alltid det er godt nok i andres øyne. Vi har lett for å dømme hverandre.

Det er få av oss som vil påstå at vi kan si alt om et menneske etter bare å ha betraktet det, men vi er påfallende mange som likevel har sterke meninger om andre uten å ha gjort annet enn nettopp det – å betrakte fra utsiden.

Skal vi komme bakenfor det vi ser, må vi blikk kjent med vedkommendes personlighet. Hva det lever for – og da nytter det ikke med en kort vurdering og lettvinde betraktninger på avstand.

De fleste er ikke bare det vi ser.

Livet setter sine spor og gjør oss til den vi er på godt og vondt.

Vi mennesker er veldige forskjellige, men allikevel er vi også veldig like. Vi har tanker og ting vi gjerne deler med andre, men også tanker og opplevelser det er vanskelig å dele med andre og som vi holder for oss selv.

Og dette kan prege livet for mange.

Blir vi betrodd en hemmelighet er det da vår plikt å ikke dømme eller fordømme, men ta til etterretning og prøve å forstå.

Fordommene våre trenger utfordringer hele tiden så de ikke gror fast og blir en fastspikret mening.

For en tid tilbake ble det foretatt et forskningsprosjekt i Kristiansand for å kartlegge aktiviteten ang. prostitusjonen der. Det viste seg at prostitusjonsaktiviteten var på et absolutt lavmål under Quartfestivalen, mens den nådde sitt høydepunkt under Kirkefestspillene. Dette resultatet gjorde at en fordom måtte falle.

Moralisme og fordommer har det til felles at de først og fremst har fokus på andre. Moralismen er etikk i forenklet form der tabbekvoten er lav og prektigheten er tilsvarende høy. Moralisme finnes overalt, selv om de fleste vil plassere den i litt trange, kirkelige miljøer, gjerne på Sørlandet. Jeg tror den oppfatningen også er en fordom.

Går vi til landets mediehus og avislokaler tror jeg tettheten av moralisme er vel så høy. Avsløringer av manglende moral er mer vanlig på avisenes førstesider, enn fra kirkelige prekestoler.

Kirkebyggens gapestokk er ikke borte, den har bare flyttet inn i mediehusene.

Et samfunn der bare de prektigste eller smarteste har en sjanse til å greie seg skal vi vokte oss for. Vi trenger alle sammen.

Jeg tror vi ville tatt et langt skritt på veien mot et mer åpent og fordomsfritt samfunn dersom vi greide å leve etter setningen. Ingen er bare det du ser.

Her i logen arbeider vi for at alle skal trives og utvikle seg til et bedre medmenneske, og det er da naturlig å tenke positivt og være åpen for andre brødres tankegang og væremåte. I den sammenheng håper jeg at vi alle tenker oss om før vi trekker forhastede slutninger ang. brødre eller andre personer som vi slett ikke kjenner, kun har betraktet på avstand.

Det har etter hvert blitt mange brødre i loge Castrum og der er ikke lett å bli like godt kjent med alle. Men vi gjør vårt beste for at alle trives, det kan vi alle bidra til.

Redaktøren

Installasjon av embedsmenn i loge nr. 67 Castrum 2009

26. august var det samlet ca 85 brødre i logelokalene i Festningsgaten 1 til installasjon av nye embedsmenn for perioden 2009 – 2011. Installasjonen av embedsmennene ble gjennomført på en stilig, sikker og korrekt måte av DSS Per Arild Nessje og hans fungerende Storeembedsmenn.

Fungerende Eks OM Bjørnar Søberg gratulerte alle nye embedsmenn, både valgte og utnevnte, med vervene og ønsket lykke til med arbeidet. Han benyttet også anledningen til å takke sin livsledsager for tålmodigheten i hverdagen.

OM Svein Børslungen takket for samarbeidet gjennom 2 år og takket også DSS for opplæringen i forbindelse med installasjonen.

Åke Thørnblom fra loge 116 Birka takket for bordstandard som han fikk for sin innsats i Venneløgearbeidet og ønsket OM lykke til med arbeidet.

OM Bjørn Persson takket med velvalgte ord privatnevnden for vel utført arbeid og meget god mat.

Etter avsynging av logesangen fortsatte samtalen inne i lobbyen sammen med kaffen og något attåt.

Redaktøren

Ved brodermåltidet etter seremonien opppe i salen gratulerte br. DSS de nye embedsmennene og kom bl.a. inn på medlemsutviklingen i Distrikt 1. Han nevnte i den forbindelse viktigheten av å holde aktiviteten opppe og at loge Castrum med sin positive medlemsutviklingen var en foregangsloge i distriktet. Dette skyldes i hovedsak mente DSS, at logen hadde en handlingsplan som ble fulgt og at det hele tiden var en fornyelse og rulleringen av denne i logen.

OM Arvid Solberg takket for tilliten som var vist ham ved valget. Han hilste også fra Br. Rolf Bjørkell med et vers fra ”Du skal få en dag i morrå”. Han tok også for seg viktigheten av Venneløgearbeidet. Han minnet br. på viktigheten av rekrutering av nye medlemmer.

Om å komme hverandre nærmere

Står du en deilig høstdag med naturens mange farger og betrakter alle blad som faller til jorden, så ser det umiddelbart ut som om alle er fullstendig like. Men undersøker du dem nøyer, vil du oppdage at ikke to av dem er helt like. Det er en uendelighet av variasjoner i bladenes omriss og årer.

Det samme gjentar seg hvis du betrakter en gruppe mennesker på avstand. De ser også ensartet ut, men så snart du kommer nærmere ser du forskjellen i utseende og holdning. Hvert ansikt har sitt særpreg, hver har sitt personlige fingeravtrykk som ingen andre på jorden har. Du kan derfor spørre; når menneskene er så forskjellige av ytre, er da deres indre også forskjellig, kanskje i enda større grad.

Det er så mye som kan fjerne oss mennesker fra hverandre. Selv de som er bundet av blodets bånd, føler det. I byene merkes ensomheten kanskje aller mest. Du er nok omgitt av en mengde mennesker, men de har alle sine interesser å dyrke, og du har dine, og alle har vi det så travelt hvert med vårt eget.

Men det er nå en gang slik at jo nærmere vi mennesker kommer hverandre, jo hurtigere kommer som regel sympatien.

La meg belyse dette med en liten historie:

En mann var dradd på langtur – det ble tåke, og det ble vanskelig for ham å se konturer og retning. Men så plutselig oppdaget han et stykke lengre frem noe som beveget seg. Han trodde først at det var et vilt dyr, men da han forsiktig nærmet seg, viste det seg å være et menneske, og da de var kommet nærmere hverandre, så han det var hans egen bror, som var gått ut for å komme han i møte.

Denne lille historien viser at kunne vi bare komme hverandre så nær at vi fikk syn for at alle er medmennesker som hører sammen i mangt og meget, så ville det heller ikke være så vanskelig og innviklet å omgås hverandre i fordragelighet og harmoni. Det er jo akkurat de mål som vi arbeider for innenfor vår Orden!

Når andre godtar deg som *du* er, så kan du ikke med rimelighet forlange at *andre* skal oppføre seg annerledes for å vekke din sympati.

La enhver beholde sin egenart, men la oss lære av hverandre gjennom godt samarbeid.

På den måten kan vi gi hverandre hva hver av oss mangler; utfylle savn, skape harmoni, fred og enighet – og dermed et bedre innhold i vår egen tilværelse.

Det jeg her beskriver er en del av vår lære som Odd Fellow Ordenen forsøker å innprente sine medlemmer, men det er grunn til å fremheve at det å være en Odd Fellow ikke automatisk medfører at du er et bedre menneske en andre. For naturligvis er Odd Fellows som alle andre, med de skrøpeligheter som knytter seg til det enkelte menneske.

Men det du gjerne skulle oppnå ved å delta aktivt i din loges arbeid, er muligheten til å bli påvirket av en etisk

belæring, som – hvis du følger dens bud – kanskje kan gjøre deg til et bedre og mer omgjengelig menneske.

Svend Rasmussen.

O brother, where art thou?

Denne filmtittelen hentet fra en film basert på Homers Odysseen fikk meg til å tenke på hva jeg i løpet av mine 22 år som medlem i Ordenen har erfart. I denne tiden har jeg hatt gleden av å delta på mange møter, både i egen og andre loger. Alle disse møtene har gitt meg inspirasjon til å arbeide med meg selv innenfor våre Odd Fellow temaer.

Jeg har hatt mange gode og lange samtaler med både kjente og mer ukjente brødre og jeg har alltid hatt følelsen av å bli tatt godt vare på og inkludert i alle logene jeg har vært. Men så er det noen tanker som stadig oftere slår meg. Hvorfor er det ikke flere som møter på møtene? Hvor er resten? Hvorfor kommer ikke den og den, han sa jo sist vi møttes at nå skulle han begynne å gå i logen igjen.

Som ny bror i loge Castrum gjorde jeg meg flere refleksjoner over det jeg så og opplevde i logen. Heldigvis for meg så kjente jeg mange fra tidligere og det gjorde det enklere tror jeg, og vår tradisjon med å bli utnevnt i Privatnevnden allerede etter ca. 1 år gjorde at man ble kjent med alle brødrene på veldig kort tid, man måtte jo møte og ta sin del av jobben.

Jeg var også så heldig å bli utnevnt til organist etter 2 år i logen og dette har medført at jeg møter så ofte jeg kan. Jeg måtte også sette meg inn i ritualene og dette ble en stor berikelse for meg, både mine egne ”studier” og de jeg har opplevd når jeg har sittet bak ”gardenen” og hørt andre embedsmenn. Hvordan de har vektlagt andre ting i ritualene enn jeg har gjort. En Eks OM sa det slik – ”Jeg får en ny opplevelse hver gang ved gradspasseringene”

Ritualene skapte også en nysjerrighet som måtte stilles og ved å søke kunnskap fikk jeg ny lærdom som jeg kunne bruke i mitt liv utenfor logen. Med økte kunnskaper var det også lettere å trekke paralleller fra logearbeidet og ut i dagliglivet. For å bruke en analogi fra dagliglivet – det er her jeg ser avkastningen på min investerte tid i logen. Men tilbake til oppmøtet i logen. Jeg konstaterer at det er en fast kjerne som møter, andre dukker opp innimellom og noen svært sjelden. Slik har det vært så lenge jeg har vært medlem og sikkert også før den tiden. Hva kan dette skyldes? Har de ikke tid? Er vi ikke flinke nok til å inkludere nye brødre? Svikter fadderene sin oppgave? Er det vanskelig for eldre brødre å komme seg på møtene?

Årsakene til at brødrene ikke kommer på møtene er sikkert like mange som det er brødre, interessen kan sikkert gå i perioder, tiden strekker ikke til, man må prioritere hele tiden. For meg har det vært slik at ”annenhver onsdag” har vært min, da har det vært logekveld. Min bruk av tid på logelivet har gitt meg mangfold igjen. Jeg vil tro at slik er det for mange andre også.

Til mine fraværende brødre: dere er alle savnet i logen og vi ønsker å se dere igjen.

Kjell Bakken

En vinnners bekjennelse

Hvis du tror du er slått
- så er du
Hvis du tror du ikke tør
- så gjør du
Hvis du vil vinne.
Men tror du ikke kan.
Så er det nesten sikkert
Du ikke vil.

Hvis du tror du vil tape
- så har du tapt.
For i verden vil man finne at.
Suksess begynner med en vilje.
Alt er i sinnets holdning.

Livets seirer går ikke alltid.
Til den sterkeste.
Eller raskeste hånd.
Før eller siden er den som vinner.
Den som tror "jeg kan".

Ukjent forfatter

Ansvarlig redaktør: Overmester Arvid Solberg

*Redaksjonsnevnd: Kjell Bakken, Jan Bøhnsdalen, Stein Ove Roaldkvam, Arnt Kristian Haug,
Bernt Blåka.*

*Redaksjonsnevnden ønsker stoff til "Støttestenen", helst på e-mailadresse:
kjell.bakken@gmail.com*